

Pro Tajemství Bible zpracoval tým překladatelů pod vedením Ladislava Hodače.

Jan 6:35 Ježíš jim řekl: “Já jsem ten chléb života. Kdo přichází ke mně, jistě nebude hladovět, a kdo věří ve mne, nebude nikdy žíznit.”

Jan 6:51 Já jsem ten živý chléb, který sestoupil z nebe. Kdo jí z tohoto chleba, bude žít na věčnost. A chléb, který já dám za život světa, je mé tělo.

Jan 6:27 Pracujte ne pro pokrm, který hyne, nýbrž pro pokrm zůstávající k životu věčnému, který vám dá Syn člověka; neboť jemu Otec, Bůh, vtiskl svou pečeť.

Jan 6:53-55 ⁵³Ježíš jim tedy řekl: “Amen, amen, pravím vám, nebudeteli jíst tělo Syna člověka a nebudeteli pít jeho krev, nebudete mít v sobě život. ⁵⁴Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den. ⁵⁵Neboť mé tělo je pravý pokrm a má krev je pravý nápoj.

To eat the flesh and drink the blood of Christ is to receive Him as a personal Saviour, believing that He forgives our sins, and that we are complete in Him. It is by beholding His love, by dwelling upon it, by drinking it in, that we are to become partakers of His nature. What food is to the body, Christ must be to the soul. Food cannot benefit us unless we eat it, unless it becomes a part of our being. So Christ is of no value to us if we do not know Him as a personal Saviour. A theoretical knowledge will do us no good. We must feed upon Him, receive Him into the heart, so that His life becomes our life. His love, His grace, must be assimilated. DA 389.3

DA – Touha věků 389.3 Jíst Kristovo tělo a pít jeho krev znamená přijímat Jež za svého osobního Spasitele, věřit, že nám odpouští hříchy a že v Něm jsme dokonalí. Pokud hledíme na Jeho lásku, zůstáváme v ní a přijímáme ji (doslova pijeme z ní), pak se stáváme účastníky Jeho přirozenosti. Kristus musí být pro naše nitro stejně důležitý, jako je pokrm pro naše tělo. Pokud pokrm nesníme a nestane se naší součástí, pak pro nás nemá žádný přínos. Podobně pro nás ani Kristus nemá žádnou hodnotu, pokud Jež neuznáme za svého osobního Spasitele. Čistě teoretické poznání nám žádný užitek nepřinese. Aby se Kristův život stal naším životem, musíme se Jím živit, přijímat Jež do svého srdce. Musíme si osvojit Jeho lásku a milost. (srv. TV 245.4)

“Whoso eateth My flesh, and drinketh My blood, hath eternal life.” It is by receiving the life for us poured out on Calvary's cross, that we can live the life of holiness. And this life we receive by receiving His word, by doing those things which He has commanded. Thus we become one with Him. DA 660.4

DA – Touha věků 660.4 Jan 6,54 “Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný.” Svatým životem totiž můžeme žít jen tehdy, pokud přijmeme život za nás prolitý na golgotském kříži. To znamená přijmout Jeho slovo a konat vše, co přikázal. Jedině tak se stáváme jedno s Ním. (srv. TV 423.2)

Jan 6:56-58 ⁵⁶Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm. ⁵⁷Jako mne poslal živý Otec a já žiji skrze Otce, tak i ten, kdo mne jí, bude žít skrze mne. ⁵⁸Toto je ten chléb, který sestoupil z nebe; ne jako [vaši] otcové jedli [manu], a zemřeli. Kdo jí tento chléb, bude žít na věčnost.

As they feed upon His word, they find that it is spirit and life. The word destroys the natural, earthly nature, and imparts a new life in Christ Jesus. The Holy Spirit comes to the soul as a Comforter. By the transforming agency of His grace, the image of God is reproduced in the disciple; he becomes a new creature. Love takes the place of hatred, and the heart receives the divine similitude. This is what it means to live "by every word that proceedeth out of the mouth of God." This is eating the Bread that comes down from heaven. DA 391.1

DA – Touha věků 391.1 Pokud se sytí Jeho slovem, zjišťují, že v něm je Duch a život. Boží slovo odstraňuje pozemskou přirozenost a uděluje nový život v Ježíši Kristu. Duch svatý přichází k člověku jako Utěšitel. Proměňující mocí Jeho milosti obnovuje v Kristově učedníkovi Boží obraz. Učedník se stává novým stvořením. Nenávist se proměňuje v lásku a srdce získává Boží podobu. To je význam slov **Matouš 4,4 (parafráze)** "žít každým slovem, které vychází z Božích úst". Toto znamená jíst chléb, který sestupuje z nebe. (srv. TV 247.1)

In the struggle for eternal life, we cannot lean upon one another. The bread of life must be eaten by each one. Individually we must partake of it, that soul, body, and mind may be revived and strengthened by its transforming power TM 385.1

TM – Svědectví pro služebníky evangelia 385.1 V boji o věčný život se nemůžeme spoléhat na druhé. Chléb života musí jíst každý sám za sebe. Aby jeho proměňující moc oživila a posílila nitro, tělo i mysl, musíme ho být účastni každý jednotlivě.

As the Son of God lived by faith in the Father, so are we to live by faith in Christ. So fully was Jesus surrendered to the will of God that the Father alone appeared in His life. Although tempted in all points like as we are, He stood before the world untainted by the evil that surrounded Him. Thus we also are to overcome as Christ overcame. DA 389.4

DA – Touha věků 389.4 Máme žít vírou v Krista, stejně jako žil Boží Syn vírou ve svého Otce. Ježíš se natolik podřizoval Boží vůli, že se v Jeho životě zjevoval sám Otec. Byl ve všem pokoušen stejně jako my, a přesto zůstal před světem neposkvrněn zlem, které ho obklopovalo. I my máme vítězit, jako vítězil Kristus. (srv. TV 245.5)

When a soul receives Christ, he receives his righteousness. He lives the life of Christ. As he trains himself to behold Christ, to study his life and practise his virtues, he eats the flesh and drinks the blood of the Son of God. When this experience is his, he can declare, with the apostle Paul: "I am crucified with Christ: nevertheless I live; yet not I, but Christ liveth in me; and the life which I now live in the flesh, I live by the faith of the Son of God, who loved me, and gave himself for me." RH November 23, 1897, par. 15

RH – časopis Review and Herald, 23. listopadu 1897, odst. 15 Když člověk přijme Krista, obdrží Jeho spravedlnost. Žije Kristův život. Čím více hledí na Krista, studuje Jeho život a uvádí do praxe Jeho

ctnosti, tak jí tělo a pije krev Božího Syna. Když tuto zkušenost získá, může spolu s apoštolem Pavlem prohlásit: **Galatským 2:19-20** ¹⁹...S Kristem jsem ukřižován: ²⁰Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus. Život, který nyní žiji v těle, žiji ve víře v Syna Božího, který si mne zamiloval a vydal sebe samého za mne."

All who received Him would partake of His nature, and be conformed to His character. This involved the relinquishment of their cherished ambitions. It required the complete surrender of themselves to Jesus. They were called to become self-sacrificing, meek and lowly in heart. They must walk in the narrow path traveled by the Man of Calvary, if they would share in the gift of life and the glory of heaven. DA 391.2

DA – Touha věků 391.2 Všichni, kteří Jej přijali, získávají podíl na Jeho přirozenosti a jsou připodobněni Jeho charakteru. To však znamenalo, že se musí vzdát svých vytoužených ambicí a plně se odevzdat Ježíši. Byli povoláni k sebezapření, k tichosti a pokoře srdce. Pokud chtějí získat podíl na daru věčného života a nebeské slávy, musejí jít úzkou cestou Muže Golgoty. (srv. TV 247.2)

Jan 6:60-64a ⁶⁰Mnozí z jeho učedníků, když to uslyšeli, řekli: "To je tvrdá řeč. Kdo to může poslouchat?" ⁶¹Ježíš v sobě věděl, že jeho učedníci na to reptají, a řekl jim: "To vás pohoršuje? ⁶²Což tedy, kdybyste viděli Syna člověka vystupovat tam, kde byl dříve? ⁶³Duch je ten, který obživuje, tělo nic neznamena. Slova, která jsem vám pověděl já, jsou duch a jsou život. ⁶⁴Ale jsou někteří z vás, kteří nevěří..."

The test was too great.... They had welcomed His miracle-working power; they were eager to be freed from disease and suffering; but they would not come into sympathy with His self-sacrificing life. They cared not for the mysterious spiritual kingdom of which He spoke. The insincere, the selfish, who had sought Him, no longer desired Him. DA 391.3

DA – Touha věků 391.3 Zkouška byla příliš těžká.... Vívali Jeho zázračnou moc, toužili po uzdravení z nemocí a utrpení, ale nechtěli se ztotožnit s Jeho životem plným obětí a sebezapírání. Nezajímalo je tajemné duchovní království, o kterém hovořil. Pokrytečtí a sobečtí lidé, kteří Jej dříve vyhledávali, už po Něm netoužili. (srv. TV 247.3)

With a yearning heart, Jesus saw those who had been His disciples departing from Him, the Life and the Light of men. The consciousness that His compassion was unappreciated, His love unrequited, His mercy slighted, His salvation rejected, filled Him with sorrow that was inexpressible. It was such developments as these that made Him a man of sorrows, and acquainted with grief. DA 393.2 Without attempting to hinder those who were leaving Him, Jesus turned to the twelve and said, "Will ye also go away?" DA 393.3

DA – Touha věků 393.2-3 S bolestí v srdci hleděl Ježíš na učedníky, kteří od Něho — světla a života lidí — odcházeli. Vědomí, že si nevážili Jeho soucit, neopětovali Jeho lásku, pohrdali Jeho milostí a odmítli Jeho spasení, Jej naplňovalo nepopsatelným zármutkem. Právě takové zkušenosti způsobily, že se stal Mužem bolesti. Věděl, co je to utrpení. Učedníkům, kteří od Něho odcházeli, se v tom Ježíš nesnažil zabránit. Obrátil se ke dvanácti apoštolům a zeptal se jich: **Jan 6,67** "I vy chcete odejít?" (srv. TV 248.4-5)

The followers of Christ must be partakers of His experience. They must assimilate the word of God. They must be changed into its likeness by the power of Christ and reflect the divine attributes. They must eat the flesh and drink the blood of the Son of God, or there is no life in them. The spirit and work of Christ must become the spirit and work of His disciples. 5T 575.2

5T – Svědectví pro církev, 5. svazek 575.2 Kristovi následovníci se musí podílet na Jeho zkušenosti. Musí si osvojit Boží slovo a Kristovou mocí být proměněni, aby se Mu podobali a odráželi božské vlastnosti. Musí jíst tělo a pít krev Božího Syna, jinak v nich není život. Duch a dílo Kristovo se musí stát duchem a dílem Jeho učedníků.

1. Janův 4:13-14 ¹³Že zůstáváme v něm a on v nás, poznáváme podle toho, že nám dal ze svého Ducha.

¹⁴A my jsme viděli a dosvědčujeme, že Otec poslal Syna, Zachránce světa.